

14 Нека се врѣшатъ прочее вечеръ, нека ламтъ както песове, и нека зашбыкалатъ градѣтъ.

15 Нека ходатъ на самъ на тамъ за пастіе: и ако се не насытатъ, нека брѣратъ.

16 Язъ оваче ще поемъ силата Твоа, и заранъ ранъ ще пѣснопоемъ съ радость милостѣта Твоа: защото Ты быде застѣпленіе мое, и прибѣжище въ скорбныятъ ми день.

17 Ѡ Сило моа, Теке ще пѣснопоемъ: защото Богъ (ѣ) застѣпникъ мой, Богъ на-милостѣта моа.

ПСЯЛОМЪ н.о.

(Давидъ говори за злощастіето, въ което Израилтаните бѣха привержени, и за всвобожденіето, което Богъ имъ вѣ сторилъ.)

За първыя пѣвецъ надъ Шшшанъ-Ѣдомъ, Миктамъ Давидовъ за побченіе, когато направи брань въ Сирѣж Средорѣчна, и Сирѣж Совалска, и (когато) се върна Юавъ та порази на-Ѣдомъ въ долината Сольска дванадесать тысащы.

БОЖЕ, отфърлилъ си ны: распрѣсналъ си ны: разгнѣвалъ си се: възрнисе камъ насъ.

2 Потресалъ си землата: расчѣпилъ си а: въздрави расчѣпванѣтата ѿ, защото се разлюбюва.

3 Показалъ си на людѣте Твои (нѣща) жестоки: напоилъ си ны вѣно умоповредително.

4 Далъ си на оныа които Ти се боатъ хорсгвж, за да се издигва за (спасителна) истина. *Διάφασμα.*

5 За да се всвобождаватъ възлюбленните Твои, спаси (съ) десницата Твоа, и чѣй ме.

6 Богъ изговори ү святилището Свое: ще са радвамъ: ще раздѣлимъ Сихемъ, и долината Сокходова ще размѣримъ.